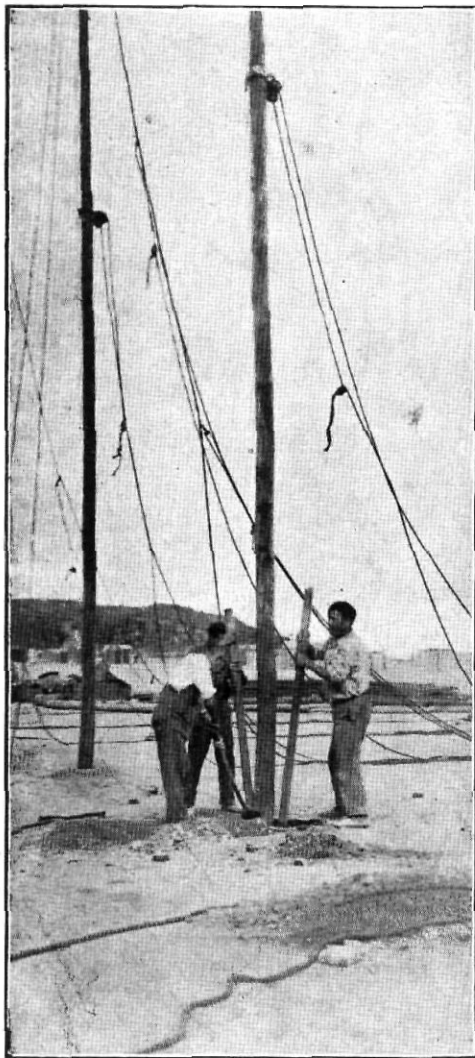

EN la quietud del matí, o en la calda de la tarda xafogosa, arriba al poble el camió de l'envelat. I uns homes polsosos i espitrerats es posen a la feina. Vegeu-los com descarreguen les llargues antenes que plantaran en el sorral perquè serveixin de suport al màgic palau de l'il·lusió que per uns dies només serà l'admiració del poble i recés amable de cent cors adalerats d'amor...

EN el sorral de la platja, aquets tres homes planten les primeres antenes de l'envelat, que al capvespre els mariners, d'endins de la mar estant, ja el veuran com un navili d'ensomni, amb les veles desplegadas, que els farà glatir d'esperança o d'il·lusió...

LES antenes van formant renglera i van multiplicant-se. El fantàstic vaixell té ja tres pals enlaire, amb la bandera al cim, i els braus obrers cuiten a aixecar-ne un altre, i un altre...

(Informació gràfica de Joan Guàrdia).

